

FENYVESI OTTÓ

Maximum rock and roll

&

*Vadnak születünk,
vihar cibálta üstökünk.
Olykor nyárutón, néha
a mennydörgés fényében
újra felvillan kiégett ifjúságunk.*

&

*Titokban csodáltalak,
ezerszemű szerelemmel.
Fürkészttem tekinteted,
hallgattam hangodat,
boldog zsvajod, lármádat.
Rohantam nyomodban.
Szépségedből vadul lakmároztam.
Jártam benned, óh dicső ifjúság,
Örök láz vezérelt.
Számomra megmaradtál
ezerarcú rejtelemnek.*

&

*Azon a forró délután
ismertem egy leányt.
A mártélyi holt-Tisza partján ült,
és vég nélkül festette
a hullámozó vizeket.
Körülötte tikkadt szöcskenyáj.
Talán csónak is ringott a vízen.
Aztán este lett, százszorszéppé
váltzott és balladát énekelt,
egy régi erdélyit, a havasok felől,
melyben hollók osztoznak
egy hűtlen leány tetemén.*

&
Vadnak születünk,
borjúnak, bölénynek.
Sólyomnak, hattyúnak.
Nem tudtuk mit akarunk.
Nem tudtuk, hová menjünk.
Mentünk nyugatnak, délnek.
Próbáltunk elrugaszkodni, szállni.
Eltűnni, el, a fellegek között.
Elúszni a parttól,
elszakadni a valóságtól, a hazától.

&
Messze túl a kukoricaföldeken,
virágzott a gyapot,
szólt a kakas, szállt a blues.
Hangoltak a bendzsóvéredek,
az örökkévalóságot méricskelték,
de aztán elakadtak
a női végtagok című fejezetnél.

&
Titkon tán'
felém tekintett?
Nem tudom.
Szemét lehunyja,
fejét némán lehajtja.
Lépteit alig indítja.
Lágyan elsuhan
egy szellő nyomában
a Rue Guénégaud felé.

&
Egy bizonyos:
több csillag volt az égen, mint most.
Az égbolt fényesebben ragyogott,
és a pitvar mélyén titok rejtezett,
valami mély zene.
Most is hallani vélem,
mintha a végtelenből
ide érkezne.

&
*Titkok közt barangoltam:
öröknek gondolt örömök,
büdös tornatermek, betört orr,
Rock and roll Rézi, Zabriskie Point.
Gyenge napsütés, menekülés,
sehova meg nem érkezés.
Szigorúan ellenőrzött vonatok,
korai magömlés, bordélyház,
először kioldott melltartók:
Whole Lotta Love.
Rossz szórendek,
a női vér illata, őrzítő szerelmek,
három lány egyszerre,
elhagyás, hűtlenség,
sírások, újrakezdések,
féltékenység, sárga rózsza.
Önzés, igazi fájdalom,
búcsú a hűtlen szeretőktől,
miért hagytuk,
elhalasztott beszélgetések,
beletörődés, elhidegülés.
A világ tágassága.
Búcsú a zenéktől, búcsú a hazától,
készülődés valahová,
életben maradni, minden rendben,
menni Dunántúl, Isten hírével,
Köd utca, Stabat Mater,
az ablak mögött egy nő vetkőzött,
lomhán, tétován, búsan,
friss ágynemű, drága szempár.
Messze Amerika, messze Kanada.
Felhők, fák, vizek,
más hullámhosszok.*

&
*Hiszek egy, kettő, három.
Hiszek egy cimbalom,
hiszek egy csembaló.
Joey és Johnny már meghalt,*

*Dee Dee is elpatkolt.
A CBGB örökre bezárt.
Egy-két vaddisznó
még mindig
a Bowery-n turkál.
Csinel, pedál, riff-röff.*

*&
Tengernyi titok,
az maradtam.*

*&
Kapaszkodnék valamibe,
kapaszkodnék a tavaszba,
egy lány hajába.
Két pohár az asztalon,
színiültig töltve gyomorkeserűvel,
oly távol vannak egymástól,
hogy köztük elférne egy emberélet.
Egy lány ül velem szemben,
még nem tudja mi a szerelem.
Az ifjúság boldogan sütkérezik az arcán,
levelek zördülnek a szélben,
az óra valahol pontos időt mutat.
Ülünk némán, mint a szerelmesek.
Kapaszkodnék valamibe,
a szemébe vagy a haja színébe.
Odakinn tél, mínusz nyolc.
Ő is kapaszkodik,
egy ember életébe,
a decemberi szélbe, a végtelenbe,
egy mikroba árnyékába.
Egy puha ágy, ha volna,
és egy hosszú forró éjszaka,
újra lehetne kezdeni mindent,
húznám a haját, szívnam a nyakát,
keblét magamhoz szorítanám.
Kapaszkodnánk egymásba:
szerelembe, szép szavakba,
rímekbe, költészetbe.*

&
*Fogytán a hold.
Fogytán az éjszaka.
Halkul a muzsika.
Fogytán a gyöngyök.
Fogytán a sikolyok.
Fogytán a szerelem.*

&
*Voltam gyerek.
Voltam felnőtt.
Voltam optimista.
Voltam realista.
Voltam avantgárd.
Voltam vidám és szomorú.
Voltam szerelmes.
Szőkébe, barnába, feketébe.
Voltam csalódott.
Voltam a Vénuszon,
voltam távoli bolygókon.
Voltam a csúcson,
voltam a mélyben.
Voltam a tenger alatt.
Most ősz vagyok,
október legvége.
Odakinn köd. Hideg.
Egyszer talán véget ér a tél.
Egyszer talán véget érnek
az utak.*

&
*Félszáraz kétezer:
az utolsó belövés,
az utolsó transz,
az utolsó tangó.
Még egy éjszaka,
élni maximum.
Élni tovább, élni valamiből,
felhőkből, fákból, vizekből.
Élni, gépelni, szőnyeget rázni,*

nőket bombázni,
szétírni egy kazalnyi feljegyzést.
Szétírni nappalokat, éjeket,
csupa különös, semmirejő valamiket:
galambepe, cápafark, csend pacifik.
Elegem van a jó és
a rossz kompromisszumokból.
Kérni szabad vonalat,
kérni dallamot, szerelmet,
gyomlálni verset, szenvedélyt.
Nyoma sincs felhőknek,
nyoma sincs csóknak, harmatnak,
de azért tudni szeretnék mindent.
Tudni mindent.

&

Achtung, Achtung!
Baj van a ritmussal.
Beugrom a nagybögőbe.

&

Elhagytak mind az álmaim.
Tegnap megdöglött a kutyám,
titkon elhagyott a szeretőm.